

Keskusta

Keskustan puoluevaltuusto 27.11.2016

Poliittinen kannanotto

Sivistyksen pohja rakennetaan kunnissa

Menestyvän yhteiskunnan perustan muodostaa sivistynyt kansa. Kotikunta-
maakuntamallin toteutuessa huomio kunnissa kääntyy entistä voimakkaammin
varhaiskasvatukseen, peruskouluun ja toisen asteen koulutukseen. Koulutusjärjestelmä
säilyy maailman parhaana vain, jos uudistamme ja kehitämme sitä jatkuvasti. Suomalaisen
koulutuksen perusta on kuntapäätäjien vastuulla.

Tasa-arvon tulee olla suomalaisen koulutusjärjestelmän vahvuus ja kehitystä ohjaava
arvo. Koulutuksen pitää olla jokaisen helposti saavutettavissa ja maksutonta. Lasten ja
nuorten erilaiset tarpeet ja alueiden erityisluonne on huomioitava entistä paremmin niin
koulutuksen rakenteissa kuin opetuksessakin.

Laadukkaan koulutuksen perusedellytys on pätevä ja koulutettu opettaja, jonka työtä
arvostetaan. Sekä uusien oppimisympäristöjen käyttöönottoa että koulurauhan säilymistä
voidaan edistää riittävällä täydennyskoulutuksella.

Vanhempien pitää voida luottaa siihen, että jokaisessa koulussa opetus on hyvää ja oma
lapsi saa tarvitsemansa huomion. Koulujen ei pidä antaa eriytyä hyviin ja huonoihin
kouluihin. Jokainen lapsi ansaitsee hyvän ja turvallisen lähikoulun.

Ammatillisen koulutuksen käyneillä pitää olla mahdollisuus hakea korkeakouluihin.
Pienituloisten opiskelijaperheiden tukemiseksi on säädettävä opintotuen huoltajakorotus.
Opiskelumahdollisuuksia on tuettava vahvistamalla ajasta ja paikasta riippumatonta
opiskelua sekä pitämällä kouluverkko kattavana. Uudet oppimisympäristöt ja moderni
tekniikka on otettava vahvemmin käyttöön opintojen esteiden raivaamiseksi. Kun
oppimisympäristöjä uudistetaan, se on tehtävä rohkeasti. On haettava uusia tilaratkaisuja,
kiinnitettävä huomiota meluntorjumiseen ja edistettävä puurakentamista. Moderni tekniikka
on otettava vahvemmin käyttöön, unohtamatta kuitenkaan sosiaalisten taitojen
harjoittamisen merkitystä. Jokaisella on oltava aito mahdollisuus käydä koulua ja opiskella.

Ammatillisen koulutuksen järjestämistä on katsottava koulutuksellisenä tasa-
arvokysymyksenä. Ammatillisen koulutuksen järjestämiseen on oltava monia vaihtoehtoja,
joista valitseminen tulee olla paikallisten päättäjien vallassa. Keskusta torjuu toisen asteen
oppilaitosten pakkoyhtiöittämissä. Koulutuksesta on päätettävä läpinäkyvällä ja
demokraattisella tavalla.

Koulutuksen rahoituksessa tulee noudattaa jatkuvuuden ja ennakoitavuuden periaatteita.
Tätä edistetään muun muassa pitämällä oppilaitosten perusrahoituksen osuus

rahoituskokonaisuudesta riittävän suurena. Rahoituksessa huomioidaan asianmukaisella kertoimella ammatillisen koulutuksen järjestäjän alueellinen merkittävyys ja koulutuksen alakohtainen kustannusrakenne.

Oppilaitosrajat ylittävän yhteistyön edellytyksiä on vahvistettava sekä toisella asteella että toisen asteen ja korkea-asteen välillä.

Jokainen lapsi ja nuori on pidettävä koulutuksessa mukana. Ylhäältä päin sanellut kaavamaiset mallit, kuten oppivelvollisuusiän nosto, eivät ole ratkaisu koulupudokkuuteen tai syrjäytymiseen. Tarvitaan parempaa paikallista yhteistyötä ja räätälöityjä toimintamalleja. Jokaisessa kunnassa on oltava selvää, kuka kantaa vastuun vaikeuksissa olevasta nuoresta. Oppilashuollon sekä koulupsykologi- ja koulukuraattoripalvelut ovat matalan kynnyksen palveluja koulun arjessa. Nämä palvelut tulee mahdollisuuksien mukaan jatkossakin pitää kunnan sivistystoimen ohjauksessa. Nuorten pompottelulle ei yhdessäkään kunnassa ole varaa.

Koulutuksen keskeisin tehtävä on tukea nuorten henkistä kasvua tasapainoisiksi ihmisiksi, joilla on elinikäiseen oppimiseen ja yhteiskuntaan kiinnittymiseen tarvittavat taidot, tiedot ja motivaatio. Kouluissa tulee saada eväitä yhteiskunnallisen toiminnan ymmärtämiseen ja siihen osallistumiseen. Myös työelämän tarpeet ja yrittäjähenkisyyden vahvistaminen tulee huomioida koulutuksen sisältöjä uudistettaessa. Työssä opettaminen ja oppisopimus eivät saa olla yrittäjälle riski vaan palkitseva mahdollisuus.